

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

Březen 2014: Za dary Ducha svatého pro organizátory aktivit na ochranu života a rodiny.

Duben 2014: Za těžce nemocné, staré a handicapované.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Slavnost Zvěstování Páně připadá většinou na pětadvacátý březen. Připomínka navštívení Panny Marie, jejího souhlasu a početí Pána Ježíše, je v Církvi současně *Dnem modliteb za úctu k počatému životu*. Stalo se tradicí, že se před celostátním Pochodem pro život sejdou u otců dominikánů v Praze zástupci různých pro-life organizací, tedy lidé věnující se ochraně života od přirozeného počátku a podpoře institutu manželství a rodiny. Už loni jsme se proto za ně během března modlili. Je to veliká radost vidět i v naší zemi nadšence, kteří nejdou s proudem a jsou ochotní i schopní aktivně usilovat alespoň o dílčí změny. Lidé často odlišných činností, a přitom mající jeden společný cíl. Spolupracovníci Hnutí Pro život ČR, zaměstnanci azylových domů pro nečekaně těhotné, sociálně slabé matky a oběti domácího násilí. Lektoři, kteří navštěvují školy s interaktivními programy o jiném pohledu na mezilidské vztahy, sexualitu, vývoj člověka před narozením. Mladí intelektuálové ochotní jít „s kůží na trh“ a vstupovat do diskuze s lidmi považovanými za společenskou a politickou elitu. Manželské páry a jednotlivci – lékaři a laici - školící zájemce v metodě přirozeného plánování rodičovství, členky Modliteb matek a další. Ti všichni, ať už jako profesionálové nebo dobrovolníci, se rozhodli nezůstat jen u povzdechů, jak je vše špatné a zkažené. Odměnou jsou jim mimo jiné chvíle, kdy lidé překvapivě nereagují vždy tak, jak by se očekávalo od členů „moderní společnosti zbavené vlivu křesťanského tmářství a puritánství“. Pochopitelně jsou ale i okamžiky těžké. Kromě finanční podpory, kterou většina z nich potřebuje, nebo dokonce osobní pomoci a zapojení, je nejdůležitější podpora skrze modlitbu. Ono i tady platí, že bez Božího požehnání marné je lidské namáhání. Kdo na to zapomíná, i kdyby dělal kdovíjak bohuľibou činnost, brzy pocítí své meze. To platí nakonec o všech oblastech lidské činnosti.

Na duben připadají největší křesťanské svátky. Drama oběti, kříže a smrti našeho Spasitele a jeho vítězství je současně dramatem každého z nás.

Kéž by nám to více docházelo! Snad bychom v životě nepropadali tak často malomyslnosti a strachu z budoucnosti. Písmo nás opakovaně ujišťuje, že Ježíšův příběh má význam pro každého člověka, tedy osobně i pro mne. Ano, jsme Kristovi! Pokud my nebudeme chtít, nemůžeme se mu ztratit. Úmysl na tento měsíc se proto týká zvláště těch, kteří z nás mají asi největší právo zápasit o tuto naději. Vážně nemocní, staří a lidé omezení v běžném životě tělesným nebo mentálním handicapem. Před pár dny, protože dopis pochopitelně píšu v předstihu, se při příležitosti památky Panny Marie Lurdské udílela v mnoha kostelích svátost pomazání nemocných. Možná jste ji také někteří z vás přijali. Povzbuzuji vás, pokud je potřeba, nebojte se požádat o tuto svátost kdykoliv během roku. Církevní předpis jasně říká, že tuto svátost mají přijmout ti, kteří „nebezpečně chřadnou nemocí nebo stářím“. Když jsem toto říkal lidem v kostele, přistihl jsem sám sebe, že se tak trochu ostýchám označit seniory za „staré“. Přitom to jsou dvě slova pro totéž. Jako kdyby to byla nadávka. Každý věk má své klady a zápory, své radosti i své obtíže. Stáří může mít ve spojení s nemocí těch trápení více. Proto je potřeba speciální podpory a pomoci, a to i skrze tuto svátost. Staří ale nejsou přeci jen těmi, kteří něco dostávají. Spíše naopak, vzpomeňme na naše vlastní babičky a dědečky! Vzpomeňme také na předchozí dva papeže. Jan Pavel II. se nebál ukázat sám na sobě slabost nemoci a stáří. Benedikt XVI. zase projevil velikou pokoru přiznáním, že ho opustily tolik potřebné síly pro výkon jeho funkce a právě v den Panny Marie Lurdské před rokem rezignoval.

Jedním z křížů nemocných může být i to, že jsou omezení ve své touze scházet se s dalšími věřícími a účastnit se slavení mše svaté. Víím z vašich dopisů, že mezi ně mnozí patříte a děkuji vám za vaši statečnost a ochotu obětovat vaše utrpení za druhé. Pro nás ostatní platí, všimějme si ve svém okolí více těchto lidí, jejich potřeb, pamatujme i na ně v modlitbách! My kněží máme často zkušenost, že tito lidé se stydí si říct o pomoc a návštěvu. Přitom ne vždy je na první pohled patrné, že dotyčný má nějaké větší problémy. Ty nemusejí souviset jen s omezenou pohyblivostí. Napadlo vás třeba někdy, že jsou lidé, kteří kvůli fobii, paranoii nebo depresi velmi těžko nebo vůbec nezvládnou nedělní mši svatou, protože nevydrží ve skupině většího počtu lidí? Nebo že i tak často se vyskytující chorobný hukot v uších, tzv. tinitus, může způsobovat velké utrpení ve chvíli, kdy hrají varhany? Že může být velkou překážkou, pokud nejsou u kostela nebo na faře toalety? A tak bych mohl pokračovat dál. Člověk si tak může uvědomit, že to, co považuje nebo donedávna považoval za samozřejmé, zas tak samozřejmé není.

Ještě jednou Vám děkuji za modlitby a vyprošuji Vám i Vaším blízkým hojnost Božího požehnání!

Jiří Korda, kněz Kristův